

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από
ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος
ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ

Γράμματα - Ανταποκρίσεις
Αγ. Αντωνίου 1, Λευκωσία

1η Χρονιά - 8ο Φύλλο
ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ

Συνδρομές 'Εσπερίκου':
Χρονιάτικη 10/- Έξοδον 5/-

Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα
ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣ

ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΟΧΙ ΔΙΑΣΚΕΠΤΙΚΗ

Στις περιπτώσεις που η μεταβίβαση της πολιτικής εξουσίας στις Βρετανικές Κτήσεις βασίζονταν στην έγκριση του Βρετανικού Κοινοβουλίου, τα σώματα που κατασκεύαζαν το Σύνταγμα δεν είχαν κυριαρχικά και τελειοδικα δικαιώματα ούτε και πλήρεις εξουσίες. Στη περίπτωση τη δική μας όχι μόνο του Βρετανικού Κοινοβουλίου ή έγκριση χρειάζεται αλλά και η έγκριση του Κυβερνήτη.

Ο βαρύνος της κυριαρχικότητας και της τελειοδικής εξουσίας των σωμάτων που κάνουν τα συντάγματα άλλοτε υποδοχών λαών ήταν πάντα άμεσα εξηρημένοι απ' την ένταση της πάλης που αυτοί οι λαοί κάνουν ενάντια στις βέβες δυνάμεις που τους κρατούσαν υπέδουλους.

Το σύνταγμα των 'Ενωμένων Πολιτειών της 'Αμερικής ήταν αποτέλεσμα ενός οκλήρου εμφύλιου πολέμου κι' απασπάστηκε απ' τα χέρια της 'Αγγλίας με το ξίφος. Χωρίς βίαιη αναταραχή ο Καναδάς δεν θα μπορούσε ν' αποκτήσει ότι απέκτησε. Η 'Ενωσις της Νότιας 'Αφρικής είναι στην πραγματικότητα αποτέλεσμα του Πολέμου των Μπόερς. Η Συμπολιτεία της Αυστραλίας είναι δημιούργημα των ταρξάν που κοινοτάζαν να ξελιχθούν σ' εμφύλιο πόλεμο. Το 'Ιρλανδικό 'Ελεύθερο Κράτος έγινε ύστερα από μακροχρόνιο και αίματηρό αγώνα από τα 1916 ίσαμε τα 1921.

Στην μεγάλη Γαλλική 'Επανάσταση του 1789 η Συντακτική Συνέλευση ήταν το αποτέλεσμα του ήρωικού αγώνα των μαζών - κι' αυτό δεν είχε μόνο κυριαρχικές και τελειοδικές εξουσίες μα κι' άνοιξε την περίοδο της Γαλλικής Δημοκρατίας. 'Επειδή ήταν το αποτέλεσμα μιας νικηφόρας πετυχημένης επανάστασης η Γαλλική Συντακτική απολάμβανε δικαιώματα αδέσμευτα κι' απεριόριστα.

Η δική μας εδώ δεν λέγεται καν «Συντακτική» - λέγεται «Διασκεπτική». Τα μέλη της δεν εξέλεξαν με καθολική μυστική ψηφοφορία άντρες και γυναίκες με διορισμένα απ' τον εκπρόσωπο της ζώνης κυριαρχίας δύναμης - τον Κυβερνήτη. Δεν έχουν δικαίωμα να κάνουν το σύνταγμα. Αλλά και μόνο τα συμβουλευόμεν τον Κυβερνήτη κι' είδους συνταγμάτων μεταρρυθμίσεις να εισάγει στην Κύπρο. Τι συμβουλευτές αυτές αν τις εγκρίνει ο Κυβερνήτης θα τις υποβάλει στο Βρετανικό Υπουργείο 'Αποικιών για έγκριση. Δεν εκρίθουν απ' το Υπουργείο, τότε θα 'επάρχει' ένα διάταγμα το Βρετανικό Κοινοβούλιο και θα εγκρίνει τελειωτικά το «σύνταγμα» της Κύπρου.

Τι σύνταγμα μπορεί να βγει απ' αυτό το αλυσοδεμένο σώμα, που ούτε οι ίδιοι δεν το λησάνε και το όνομά τους «συντακτική συνέλευση», μπορεί κι' ο πιο καθυστερημένος προλετάριος να αντιληφτεί. 'Ενα τέτοιο σώμα μπορεί να κάμει ένα σύνταγμα πάνω σ' ένα κομμάτι χαρτί που θα παραμυθιάσει κυρλοδόχο.

Πιο καθαρά από κάθε άλλη φορά βγαίνει το αδιάλειστο ιστορικό αξίωμα πως ποτέ κυριαρχική τάξη δεν δίνει στους σκλάβους της ελευθερία - έστω και μηδαμινή - αν οι ίδιοι οι σκλάβοι δεν πιάσουν μ' όλο το κοινωνικό τους βάρος κι' αν δεν αγωνιστούν έντατικά, μαχητικά, επίμονα, για να πάρουν αυτή την ελευθερία μόνοι τους με τα δικά τους χέρια.

Στην πρώτη συνεδρία της «διασκεπτικής» συνέλευσης, μόλις τέλειωσε η εγνακτική κουβέντα του Κυβερνήτη, το κοινό κι' οι δημοσιογράφοι παρακληθήκανε να φύγουν και τα μέλη της συνέλευσης μέινανε μόνοι τους με τον 'Εγγλέσο πρόεδρο να συνεχίζουν πίσω από κλειστές πόρτες. Το ίδιο έγινε και στη συνεδρία της περασμένης Πέμπτης.

Αν πρόκειται πραγματικά κι' ελλειρινά να μας φτιάξουν ένα τιμίο και γνήσιο δημοκρατικό σύνταγμα, γιατί να κρύβονται πίσω από κλειστές πόρτες; Τι λέγει ο Βρετανός φιλελεύθερος πρόεδρος της «διασκεπτικής» που κρύβεται πίσω απ' τις κλειστές πόρτες; «Όταν πρόκειται κάποιος επίσημος να παραστεί σε κάποια κοινωνική δεξίωση οι επίσημοι υπηρέτες στέλνουνε προσκλήσεις στον τύπο να πάει. Μήπως η επίσκεψη π. χ. του Κυβερνήτη στην 'Εκθεση της Λύσης είναι πιδ απευθείας δημόσιο γεγονός απ' τις συνεδριάσεις του σώματος που «θα κάνει το σύνταγμα»;

Το συμπέρασμα βγαίνει μόνο του: Προσπαθούμε με κάθε τρόπο να συγκαλύψουμε μ' ένα ψευδοσύνταγμα πάνω σ' ένα κυρτοδόχο τα ιμπεριαλιστικά σχέδια και τις επιθυμίες των εκμεταλλευτών.

Και μόνο ένας είναι ο τρόπος να μπει στην αυτή η σκευωρία: Η προλεταριακή επανάσταση. Είναι ανάγκη ο κάθε προλετάριος να έλγαστεί έντατικά στη συνεισική, στέ σύλλογο, στη συντεχνία, στον τόπο δουλειάς, στο δρόμο, στο καφενείο, παντού, για να εκλεγούν επιτροπές αγώνα απ' τους πιο συνειδητούς και μαχητικούς προλετάρους. Αυτές οι επιτροπές ν' αναλάβουν - σήμερα κι' όχι αύριο - το έργο της πλατειάς κινητοποίησης των μαζών για να εξασηκώσουν πίσω στην ζώνη ιμπεριαλιστική κυβέρνηση για την ΕΚΛΟΓΗ ΑΜΕΣΩΣ ΜΙΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΚΛΕΓΜΕΝΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ με πλήρη δικαιώματα κι' εξουσίες να κάμει το σύνταγμα χωρίς έγκριση του Κυβερνήτη ή του Βρετανικού Κοινοβουλίου.

ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΛΟΓΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΙΑΣ ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΑΝΤΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Μόνο έτσι μπορεί να κάμουμε σύνταγμα που να εξασφαλίζει το δικαίωμα για απεργία, την ελευθερία λόγου, τύπου, οργάνωσης και συγκέντρωσης που δ' άνοιξουν το δρόμο του προλεταριάτου προς την πάλη για την εγκαθίδρυση της προλεταριακής εξουσίας και την αεικόσμηση της κομμουνιστικής κοινωνίας μαζί με τους άργατες όλου του κόσμου.

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ = ΦΑΚΟ = ΑΥΤΟΝ ΜΑΣ ΦΤΑΝΕΙ

Σε στενούς του κύκλους ο κ. Γαλαττούλας, όπως μας πληροφορούν, συστήνει τον «Εργάτη». Οι κύκλοι όμως του «Εργάτη» δεν συμφωνούν με τον αντίποδα αυτό του Κομμουνισμού. Δεν συμφωνούν γιατί είναι νωπή στο μυαλό της 'Εργατικής τάξης η αντεργατική του στάση δηλ. οι ψευτο-οργανώσεις του, η απόλυση του Σάββα Κωνσταντίνου, του Νίκου, του Γιώργου, του Λεωνίδα και άλλων που απολύθηκαν από την δουλειά γιατί δεν άνηκαν στην παράταξη του.

Εμείς του υποδείνουμε πως αντί να μας συστήνει, ν' αγωνιστεί για το ψωμί του λαού, ν' αγωνιστεί για την απαλλοτρίωση των κτημάτων που τα τρώνε σήμερα οι ενισχυτές του καλόγηροι και χότζηδες, κι' αυτό μας φτάνει.

ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΙΧΑΜΕ ΜΑΣΚΑ

«Τολμού να βγάλουν όπως ο Χειμαρρίδης την μάσκα» 'Ετσι προκαλεί η «Εσπερίς» τους Άκελο-Σταλινικούς. Μα εδώ είναι το λάθος! 'Εχτός του ότι δεν πρόκειται για το Χειμαρρίδη ως άτομο, αλλά ως αναπόσπαστο μέλος μιας παράταξης, είτε αυτός είτε η παράταξη του ούδέποτε είχαμε μάσκα για να απαγορευτούμε να τη βγάλουμε σήμερα, έστω και με το ελαφρυντικό του καθαρά και τίμια.

ΓΙΑΤΡΟΣΟΦΙΑ...

«Απεφασίσθησαν: 1) Η ιδρυθείσα οργάνωση θα επιδιώκει την ένδικη αποκατάσταση και, εν τώ μεταξύ θα αγωνίζεται...»

Γιατί πρῶμα θ' αγωνίζεται κύρια «φίλοι» και «συνδοιστοί»;

Γιατί τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των εργαζομένων μαζών, και την έν γένει κοινωνική ευημερία του τόπου.

«Ωραία! Γιατί τη βελτίωση και ευημερία... Η άναπόφευκτη κι' αδιάλαχτη πάλη των τάξεων, λοιπόν, πείν περίπου... Και βάστε εσείς στην πρώτη γραμμή τα γιατροσόφια σας!»

Ο... 'ΕΘΝΑΠΟΣΤΟΛΟΣ'...

«Κάνε το σταυρό σου τοίς, και πήγαινε να σκοτωθείς υπέρ Πίστης και Πατρίδας...»

«Καλός-καλός ο χείρος μας... και βγήκε χαλαζιάρις...»

«Εο' είσαι σύ που μούναρσε και τό... «Θεο» απ'τό... σβέρκο, και σά μαρδ' τον έκασες στή... Δίκη το σκαμνί!... Και τώρα λινοπάτακε... Όμνεις τόν... Άγιον Δέκλων, και ως ό... 'Εθναπόστολος γυρίζεις τό νησί!»

«Άχι τί πάω-και πώς λυσώ-στό νόμον» της απάτης το λιβελλό, που κόβει μου σά δρόκος τη μιλιάρη! Κ' έτσι σου λέω απλά-ξερά: Άς ο' έβλεπε ο Βάτης μιάνε σιγμύ, κι' άς μ' έβινε τό χάους ή σκοτεινιά!

11.10.47.

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Η νέα διεύθυνση του «ΕΡΓΑΤΗ» είναι: 'Οδός 'Αγίου 'Αντωνίου, άρ: 1, Λευκωσία.

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης
Τύποις: Χρ. Γεωργίου, Ληός.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ-ΚΕ'Υ'ΛΑΝΗ

Έφτασε μόνη η είδηση για τη Διάσκεψη στη Βαρσοβία των 9 σταλινικών κομμάτων (από τις 7 χώρες του «ανταποκρινόμενου» τη Γαλλία και την 'Ιταλία), η έκλογη ενός «Γραφείου Πληροφωρίων και Συντονισμού» με έδρα το Βελιγράδι και μια Διακήρυξη της Διάσκεψης αυτής των 9, γραμμένη σε έντονο «αντιιμπεριαλιστικό» ύφος, για να σηκωθεί ένα συντονισμένο ούρλιαχτο από τις στήλες του αντιιμπεριαλιστικού σ' όλες τις ιμπεριαλιστικές χώρες: «Ανεβίωσεν ή Γ' Κομμουνιστική Διεθνής. «Μικρά Κομιντέρν Ιδρύθη εις Πολωνίαν». «Η πρόκλησις κατά των 'Ενωμένων Πολιτειών των 'Ενωμένων 'Εθνών». «Η Σοβιετική Ρωσία κηρύσσει τον ιδεολογικόν πόλεμον κατά του κόσμου». Παράλληλα με την αντισοβιετική και αντικομμουνιστική καμπάνια του καπιταλιστικού τύπου (που τον τόνο της το δίνουν οι «Τάιμς της Νέας 'Υόρκης» και 'άλλα όργανα των αμερικανικών τράστ) είδαμε το φως οι προκλητικές δηλώσεις στην Ούδσικτον του ύφυπουργού των 'Εξωτερικών Λόβετ και μια ειδική σύσκεψη αναγγέλλθηκε γι' αυτές τις μέρες με την προεδρία του Τρούμαν στο Λευκό Οίκο.

Δεν υπάρχει σατανικότερη καμπάνια από αυτή που γεμίζει αυτό τον καιρό τις σελίδες των εφημερίδων που είναι στην υπηρεσία του πιο άπληστου και πιο «δυναμικού» και πιο υποκριτικού συνάμα ιμπεριαλισμού της εποχής μας: του ιμπεριαλισμού του δολαρίου που με αμερικανική μεθοδικότητα καταστρώνει συστηματικά και εφαρμόζει με γκαγκστερική αμύλητα τα κοσμοκρατορικά σχέδια του για την οικονομική και πολιτική διεύθυνση και κυριαρχία του πάνω σ' όλες τις χώρες, σ' όλες τις ηπείρους και σ' όλους τους λαούς της γης. Σχέδια που περνάνε από την οικονομική, πολιτική και στρατιωτική ένισχυση του κλονισμένου καπιταλιστικού καθεστώτος, από την ύστατη των εκμεταλλευόμενων και καταπιεζομένων λαϊκών μαζών με τη χρησιμοποίηση της πιο άμυνης βίας, από την ιδεολογική, πολιτική και οργανωτικο-τεχνική προετοιμασία ενός νέου παγκόσμιου-αντισοβιετικού πολέμου, που θα εξαφανίζει και τα τελευταία ίχνη της 'Οχτωβριανής 'Επανάστασης που, μ' όλη την προδοσία της από τη σοβιετική γραφειοκρατία

και τα σταλινικά κόμματα πραχτορεία της σ' όλο τον κόσμο, ζει ακόμη στις νέες οικονομικο-κοινωνικές βάσεις της ΕΣΣΔ, στη συνείδηση πλοτείων μαζών του σοβιετικού προλεταριάτου και άχτινοβολεϊ (παρ' όλη τη σύγχυση και την διμύλη που σκορπίζει η σταλινική προδοσία) σαν ένας μακρινός φόρος στις εκατοντάδες εκατομμύρια των έργων των, των φτωχών χωρικών και των άλλων καταπιεζομένων στην Εύρωπη στην 'Αμερική και στους άποικιακούς σκλάβους των άλλων ηπείρων της γης. Αυτό το βασικό στρατηγικό σκοπό του ιμπεριαλισμού της Ούδωλ Στρίτ εξυπηρετούν τα «Δόγματα Τρούμαν» και τα «Σχέδια Μάρσαλ», οι παλιές και οι νέες Βαλκανικές 'Επιτροπές 'Ερευνας, όλη η έσωτερική και η εξωτερική πολιτική των 'Ενωμένων Πολιτειών και των ιμπεριαλιστικών δορυφόρων του σ' όλη την Ο.Η.Ε.

Είναι γεμάτη υποκρισία η σταυροφορία της ιμπεριαλιστικής διπλωματίας και του καπιταλιστικού τύπου απ' όροφο της Διάσκεψης της Βαρσοβίας γιατί ξέρουμε πολύ καλά οι πολιτικοί εκπρόσωποι των τράστ και οι πούλημένοι κοντυλοφόροι τους την οργανική και συνειδητή αντεπαναστατική τοποθέτηση της σοβιετικής και της σταλινικής γραφειοκρατίας που γεννιέται από την ίδια τη φύση της σαν προνομίου του κοινωνικού στρώματος του εκφυλισμένου εργατικού κράτους με ολική συμφέροντα και αισθήματα ξένα προς τα συμφέροντα και τα αισθήματα του επαναστατικού προλεταριάτου που ιστορικά τείνει στην κατάρρευση κάθε μορφής κοινωνικής εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Δε μπορεί ο παγκόσμιος ιμπεριαλισμός παρά να έχει συνείδηση της τεράστιας αντεπαναστατικής υπηρεσίας που του προσφέρει προπολεμικά, μέσα στον πόλεμο και μεταπολεμικά η σταλινική προδοσία της παγκόσμιας σοσιαλιστικής επανάστασης που μέσα στο δημιουργικό δράσμο της θα περνούσε σαν δδοσπρωτήρας όχι μόνο πάνω στο σαραβασιασμένο καπιταλιστικό καθεστώς αλλά και πάνω στη ραχοκοκαλιά της προνομιοχας και αντιδραστικής σοβιετικής γραφειοκρατίας που είναι το εξτρωματικό γέννημα-θρέμμα της καθυστερημένης οικονομικο-πολιτικής ΕΣΣΔ και απομονωμέ-

νης μέσα στον καπιταλιστικό της περίγυρο από τις ήττες της διεθνούς επανάστασης που τις προκάλεσε ή ίδια ή σοβιετική γραφειοκρατία γιατί, αν ροβάται τον ιμπεριαλισμό, τρέμει μπροστά στη παγκόσμια σοσιαλιστική επανάσταση. Χωρίς τη σταλινική πολιτική στη Γερμανία στα 1930-33 που άνοιξε το δρόμο στο Χίτλερ, χωρίς το στραγγαλισμό της Ισπανικής επανάστασης στα 1936-39, χωρίς τον ευνουχισμό της επαναστατικής όρμης των μαζών στη Γαλλία του 1934-37 με την αντιδραστική πολιτική του Λαϊκού Μετώπου, η προλεταριακή επανάσταση στη Γερμανία, 'Ισπανία, Γαλλία με τις αναποφευχτες προεκτάσεις της στον άποικιακό χώρο και τους συγκλονιστικούς αντίχτυπους της στην 'Αμερική, θα έμπόδιζε το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και θ' άνοιγε μια καινούργια εποχή μπροστά στην απελευθερωμένη από τα καπιταλιστικά της δεσμά 'Ανθρωπότητα. Χωρίς την προδοσία του προλεταριακού διεθνισμού μέσα στον πόλεμο από τα σταλινικά κόμματα (ο σοβιετικός έκτραχηλισμός τους με το πρόσχημα του αντιφασιστικού πολέμου) κάνει να δώρηι ο σοσιαλδημοκρατικός του 1914-1918, το κατακαταμένο προλετάριατο θα μπορούσε να τερματίσει τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο με την επανάσταση. 'Αλλά ακόμη και μεταπολεμικά: θα μπορούσε να σαρώνει ο καπιταλισμός κάτω από την επαναστατική ώθηση των σκλάβων του αν δεν τον έσωζε πάλι ή προδοσία των άγαναχτημένων από τον πόλεμο, εξεγερμένων και όπλισμένων μαζών (κλασικό παράδειγμα το ελληνικό: κυβέρνηση «εθνικής ένωσης» με τους καπιταλιστές - «καλώς ήρθατε» Σύμμαχοι - άπελευθερωτές» - Βάρκιζα - «όμαλη δημοκρατική εξέλιξη» κλπ.) Μέσα στη φωτιά των μεγάλων, ήρωικών αλλά προδομένων ταξικών αγώνων πριν και μετά τον πόλεμο, καθώς και μέσα στη φοβερή αίματηρή κόλαση του χτεσινού ιμπεριαλιστικού πολέμου, ο σταλινισμός αποδείχτηκε ή πιο ύπουλη αντεπαναστατική δύναμη στα πλαίσια του εργατικού κινήματος. 'Υπουλή και αντεπαναστατική δύναμη, ήτανε και χτες, είναι και σήμερα.

(Η συνέχεια στο προσεχές)

ΣΑΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΟΥΜΕ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

Η σημερινή περίοδος της παγκόσμιας ανάπτυξης του Κομμουνιστικού κινήματος μπορεί να χαρακτηριστεί κάλλιστα απ' το γεγονός, πως οι καλύτεροι εκπρόσωποι και πραγματικοί άγωνιστές του προλεταριακού κινήματος έχουν πιά καταλάβει πως το παγκόσμιο προλεταριακό κίνημα δεν μπορεί παρά μόνο με τη Διχτατορία του Προλεταριάτου να στερεωθεί, με ταξική διχτατορία που θεωρείται σαν απαραίτητος σταθμός προς το Σοσιαλισμό.

Και πρέπει να θεωρηθεί σημαντικό και πολύ ένθροοντικό το γεγονός πως οι προλεταριακές μάζες των πόλεων και της υπαίθρου εκδηλώνουν ανεπιφύλαχτα τη συμπάθειά τους προς τις σωστές, τις Μαρξιστικές - Λενινιστικές, αρχές, κι' αυτό το γεγονός αξίζει

να σημειωθεί σαν ένα σοβαρό βήμα προς τα εμπρός. Φαίνεται, όμως, ολοκάθαρ, πως στην άμυνη δική πρόοδο του κομμουνιστικού κινήματος σ' όλο τον κόσμο, έχουν γίνει τέτοια λάθη, που, αν δεν τα προσέξουμε, αποτελούν τον μεγαλύτερο, τον άμεσο, μπορούμε να 'πούμε, κίνδυνο για την ύπαρξη της απελευθέρωσης του προλεταριάτου.

Ένα απ' αυτά τα λάθη, που θα πρέπει να χαρακτηριστεί σαν το πιο σοβαρό και που παρούσσει τον πιο άμεσο κίνδυνο για το προλεταριάτο, είναι και το γεγονός, πως άρκετά από τα καθοδηγητικά στελέχη του προλεταριάτου, τότε άσυνειδητά και τότε άσυνειδητά, ύποκινούμενα και από στοιχειά μικροαστικά, που μπήκαν μέσα

στις γραμμές των κομμουνιστικών κομμάτων με μόνο σκοπό ν' άρπάξουν και να καρπωθούν όσο το δυνατό μεγαλύτερα άτομικά κέρδη, έγκοτέλειψαν τις άρχες του έπιστημονικού σοσιαλισμού για τη Διχτατορία του Προλεταριάτου και με την ταχτική τους κρατούν τις μάζες των προλεταρίων στο καταστρεπτικό έπίπεδο της Σοσιαλδημοκρατίας.

Έχουμε, λοιπόν, καθήκο όλοι μας οι πραγματικοί κομμουνιστές να δουλέψουμε και να διαφωτίσουμε τις μάζες, πως ή ταχτική, ή καλύτερα, ή τάση αυτή είναι για μας άπόλυτα άπαράδεκτη. Η ταχτική αυτή μάζει μέσα στα σπλάχνα μας στοιχειά διαφθοράς και άποσύμβασης της ίδιας της Διχτατορίας του Προλετα-

(Συνέχεια στη 2η σελίδα)

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

(Συνέχεια από την 1η σελ.)

ριότου, εμποδίζει το σχηματισμό και την ανάπτυξη ενός πραγματικού Κομμουνιστικού Κόμματος και κλονίζει το σεβασμό και την πίστη που έχουν οι μαζές στην ιδέα της Διχτατορίας του Προλεταριάτου, σαν μεταβατικό σταθμό προς την Κομμουνιστική Κοινωνία.

Δίπλα σ' αυτό το λάθος παρουσιάζεται μια άρρωστεια, μπορεί να πεϊ κανένας, που δεν είναι άλλη από τη τάση των κομμουνιστών ν' αγωνίζονται μέσα στα άστικά κοινοβούλια και να συμμετέχουν μέσα στις άστικές κυβερνήσεις, χωρίς καμιά άλλη προοπτική για το γκρέμισμα του σάπιου εκμεταλλευτικού καθεστώτος του καπιταλισμού.

Σάν κομμουνιστές, σε τέτοιες περιπτώσεις, έχουμε καθήκον να μη κρύβουμε αυτά τα λάθη και τις αδυναμίες του κινήματος, αλλά να τις κρίνουμε φανερά, για να μπορέσουμε να γλυτώσουμε απ' αυτές γρήγορα και ριζικά. Και για να μπορέσουμε να λευτερωθούμε είναι ανάγκη πρώτα-πρώτα να καθορίσουμε σαφέστατα την έννοια του όρου «Διχτατο-

ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙ ΤΙΣ ΜΕΘΟΔΕΣ ΤΗΣ Κ.Ε.Ο.

ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΝΑ ΜΑΣ ΔΙΑΦΕΥΣΕΙ ΑΝ ΜΠΟΡΕΙ

Μόλις το Δ. Συμβούλιο Λεμεσού άντελήφθηκε κίνηση των εργατών του Δ. έστιατορίου για αναγνώριση και ικανοποίηση από μέρους του των στοιχειωδών δικαιωμάτων τους, φρόντισε και τους κτύπησε ύπουλα και σκληρά. Έτσι είδοποίησε τρεις (3) εργάτες να σταματήσουν θεωρώντας τους σαν υπεύθυνους. Η δικαιολογία της απόλυσης των εργατών αυτών, κανονίστηκε καθώς πληροφορομαστέ, στα παρασκήνια, από την ΕΣΕΛ και την Έπιτροπή της Συντεχνίας.

Το Δ. Συμβούλιο με το τρόπο του αυτό καταστράτηγε ξεστοπίσματα και ανοιχτά τα εργατικά δικαιώματα που κερδίσθηκαν με αίμα και θυσίες και τους Συντεχνιακούς κανονισμούς. Δεν σταματά εργάτη του προσλήφθηκε τελευταία, αλλά πιδ παλιό, ρία του Προλεταριάτου. Γι' αυτό, όμως, θ' ασχοληθούμε στις επόμενες εκδόσεις του «Εργάτη».

ΚΟΚΚΙΝΟΣ

που ήθελε να πληρώνεται τὰ δυο σελίνια την ημέραν—που κόβονται υποχρεωτικά από κάθε εργάτη—αφού φαί δεν έτρωγε.

Η Έπιτροπή της Συντεχνίας των, δικαιολόγησε το Δ. Συμβούλιο για τη πράξη του αυτή, λέγοντας πως δεν υπάρχει κανένας Συντεχνιακός Κανονισμός που να υποχρεώνει τὸν εργοδότην να σταματά τὸς εργατὲς πού πήρε τελευταία. Αντίθετα—είπε—εξαρτάται αὐτὸ ἀπὸ τὸ κέφι τοῦ εργοδότη. Τὸ ἴδιο δικαίωμα ἔχει πάλι ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐστιατορίου νὰ κρατᾷ ἀπὸ τὸ μεροκάματο 2 σελίνια γιὰ φαί—εἴτε τρώει εἴτε ὄχι—ἔστω κι' ἂν ὁ εργάτης εἶναι παντρεμένος.

Αὐτὴ ἡ καταστράτηγηση τῶν κανονισμῶν τῆς Συντεχνίας δὲν ἔγινε μέχρι σήμερα ἀπὸ κανένα ἄλλο Διευθυντὴ ἐστιατορίου πού ἀπασχολεῖ Συντεχνιακοὺς εργάτες. Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο, λοιπόν, ἀντιγράφει πιστὰ τίς μεθόδους τῆς Κ.Ε.Ο., ἀπολύοντας δηλαδὴ ὅργανο μέ-

λους εργάτες, πού ἀπαίτουν τὰ στοιχειώδη δικαιώματά τους. Τὸ Δ. Συμβούλιο στηρίχτηκε πάνω στὴν Έπιτροπὴ τῆς Συντεχνίας πού τὴν μεταχειρίζεται ὅπως θέλει.

Ὅποια μέσα ὅμως κι' ἂν μεταχειριστεῖ δὲν θὰ μπορέσει νὰ συνεχίσει αὐτὴ τὴν ταχτική, σὲ βάρος τῶν εργατῶν, γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ, γιατί αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ εργάτες μὴ μὲρα, καὶ πολ-

λὺ σύντομα μάλιστα, θὰ ρίξουν τὴν ἐπιτροπὴ αὐτὴ πού καταπατᾷ τὰ συμφέροντά τους καὶ τάσσεται στὸ πλᾶϊ τῶν εργοδοτῶν. Οἱ εργάτες τοῦ Δ. Έστιατορίου—πού ἔγινε νέος Πύργος τῆς Σιωπῆς—φοβόνται σήμερα νὰ μιλήσουν, μὰ δὲν θ' ἀργήσουν νὰ ἐπιβάλουν τὰ δικά τους μὲ τὸν ἀγῶνα τους.

ΕΝΑΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

ΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Η πιδ κάτω δήλωση στάλθηκε ἀπὸ τοὺς εργάτες πού φοβόνται νὰ δημοσιευθοῦν τὰ δνόματά τους, μήπως τοὺς ἀποβάλουν ἀπὸ τὴ Συντεχνία κι' ἔτσι χάσουν τὸ ψωμί τους, καὶ πού τὰ δνόματά τους τᾶχουμε στὰ χέρια μας.

«Εμεῖς, οἱ πιδ κάτω εργάτες, μέλη τῆς Συντεχνίας Ὑπαλλήλων Δημοσίων Κέντρων Λεμεσού, γνωρίζοντες τὴν κακὴ κατάσταση πού ἐπικρατεῖ στὸ Δημοτικὸ Έστιατόριο, κι' ἀντιλαμβανόμενοι πὼς σκοπὸς τοῦ Δ. Συμβουλίου, μὲ τὸ σταμάτημα τῶν

εργατῶν, δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸ νὰ πνίξει τὴν φωνὴ τῶν συναδέλφων μας γιὰ τὰ στοιχειώδη δικαιώματά τους, ἐκφράζουμε τὴ συμπάθειά μας σ' αὐτοὺς στοῦμε μέσα στὴν ἴδια τὴν ὁργάνωσή μας γιὰ νὰ ἀποκατασταθοῦν ὅλα τὰ πιδ πάνω δικαιώματά μας, πού μας ἐξασφάλισε ἡ ὁργάνωσή μας, καὶ μὰς τὰ καταργεῖ τόσο αὐθαίρετα τὸ Λαϊκὸ!!! Δημοτικὸ Συμβούλιο».

(Υπογραφεῖς)

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΑΛΛΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

ΑΛΓΙ (ΒΙΕΤΝΑΜ). Ἰδιαιτέρη ὑπηρεσία τοῦ «Εργάτη».—Σήμερα στίς 23 τοῦ Σεπτεμβρίου 1947, στίς 4 μ. μ. ἦλθε ὁ Διοικητὴς τοῦ Συντάγματος συνοδευόμενος ἀπὸ ὄλους τοὺς Εὐρωπαίους αξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς γιὰ νὰ συλλάβει 54 ἀπὸ τοὺς συμπατριῶτες χωρὶς κανένα σοβαρὸ λόγο.

Τὴν ἴδια μέρα, στίς 5 περὶπου ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς κρατούμενους ὁ Πουί-Κουίκ Χάινκ Νο 26056 βγήκε ἔξω γιὰ νὰ δεῖ τοὺς συντρόφους του καὶ ἐπειδὴ τὸν κακομεταχειρίστηκαν οἱ στρατιωτικὲς ἀρχές, ἀδικαιολόγητα, ἔβγαλε τὸ μαχαίρι του καὶ ἀποπειράθηκε ν' αὐτοκτονήσει. Τὸν μεταφέρανε τότε στὸ νοσοκομεῖο τῆς Ἀλπί χωρίς νὰ μὰς πουν ἂν ζῇ ἡ πέθανε.

Κοντολογὴς σήμερα, στίς 23 τοῦ Σεπτεμβρίου 1947, μ' ἑνα μηχανοκίνητο τάγμα ἔφτασαν καὶ συλλάβανε 53 ἀπὸ τοὺς συντρόφους μας καὶ τοὺς μεταφέρανε ἀγνωστον ποῦ...

Ἡ ἐπιτροπὴ Τρουενγκ-Κουοκ-Χόνγκ

Συμπληρώνονται ἀκριβῶς τριάντα χρόνια ἀπὸ τότε πού μὴ καθυστερημένη καὶ ἡμιφουδωρχική χώρα πραγματοποιεῖ τὴν πρώτη νικηφόρα προλεταριακὴ ἐπανάσταση. Πὼς ἡ χώρα αὐτὴ, μὲ πληθυσμὸ κατὰ μέγα μέρος γεωργικὸ κι' ἡ λιγότερα προοριζόμενη γι' αὐτὴ τὴν ἐπανάσταση, πραγματοποιεῖ αὐτὸ τὸ θαῦμα καὶ δημιουργεῖ μὴ κοινωνία βασισμένη στὴν ὀρθολογικὴ βιομηχανικὴ οικονομία; Ἡ ἐξήγηση αὐτοῦ τοῦ κατορθώματος γίνεται νοητὴ ὅταν θυμηθοῦμε ὅχι μονάχα τὴν ἡεκυλιστικὴ κατάσταση τοῦ Τσαρικοῦ καθεστώτος κατὰ τὸν Φλεβάρη τοῦ 1917, (τὸν δλέθριο πόλεμο πού ὁ Ρωσικὸς ἱμπεριαλισμὸς διεξήγαγε ἐνάντια στοὺς ἱμπεριαλιστὲς τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης) ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπάρξή ἑνὸς κόμματος, πού μπορούσε νὰ ὀνομασθεῖ τὸ πιδ ἐπαναστατικὸ κόμμα τῆς ἱστορίας.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΟΥΜΕ ΤΗ ΠΟΡΕΙΑ;

Φλεβάρης τοῦ 1917: Οἱ ἥττες στὸ μέτωπο ἀποθάρρυναν τοὺς Ρώσους στρατιώτες καὶ τοὺς ἐξόργισαν ἐνάντια στοὺς ἀνάξιους ἀξιωματικούς τους. Οἱ στερήσεις χαλάρωσαν τὸ ἠθικὸ τῶν μετόπισθεν, καὶ οἱ εργάτες τῆς Πετροῦ πολὺς καὶ Μόσχας ἐνθυμήθηκαν τὴν πρώτη Ρωσικὴ ἐπανάσταση τοῦ 1905. Οἱ χωρικοὶ ἐπαναστάτησαν ἐναντίον τῶν μεγαλοκτηματιῶν πού τοὺς εἶχαν κάτω ἀπὸ τὴν πιδ ἀλόγρη δουλειὰ καὶ ἄντοντον τοῦ παραλογισμοῦ τοῦ πολέμου. Τότε ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη σάρωσαν καὶ τὸ πρῶτο προπύργιο τοῦ Τσαρισμοῦ. Στὰ μεγάλα βιομηχανικὰ κέντρα καὶ στὰ μέτωπα τοῦ πολέμου ἡ ἐπανάσταση τῶν καταπιεζομένων σωρῶνει τὸ Τσαρικὸ καθεστῶς.

Τὸ ἐρώτημα τότε τίθεται ὡς ἑξῆς: Πρέπει νὰ ἀνακόπτουμε τὴν πορεία; Πρέπει νὰ ἱκανοποιηθοῦμε μὲ τὴν ἀνατροπὴ τῆς Τσαρικής καταπίεσης καὶ νὰ ἐξακολουθήσουμε νὰ υποταγόμεστε στὴν καπιταλιστικὴ καταπίεση καὶ τὴν καταπίεση τῶν ἐπιγείων κυρίων μας;..

Σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτηση οἱ Καπιταλιστὲς ἀπαντοῦν: μάλιστα, φυσικά. Τὸ ἐπαναστατικὸ Σοσιαλιστικὸ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΑΠ' ΤΟ ΝΟΕΜΒΡΗ ΤΟΥ 1917 ΩΣ ΤΟ ΝΟΕΜΒΡΗ ΤΟΥ 1947

Η 4η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΠΡΙΝ 30 ΧΡΟΝΙΑ

Μετάφραση ἀπὸ τὴ «Verité», ὄργανο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Διεθνιστικοῦ Κόμματος τῆς Γαλλίας, Τμήμα 4ης Διεθνούς

Κόμμα ὑπὸ τὸν Κερένσκυ πού ἱσχυρίζεται πὼς ἀντιπροσωπεύει τοὺς ἀγρότες, ἑνα Κόμμα στενὰ συνδεδεμένο μὲ τοὺς Καπιταλιστὲς ἀπαντᾷ—μάλιστα ἐπίσης. Τὸ Σοσιαλ-Δημοκρ. Κόμμα (γνωστὸ ὡς Κόμμα τῶν Μενσεβίκων) μὲ τὴ σειρά διαδοχάων εἶναι ἡ Ρωσσία δὲν εἶναι ὀριμὴ γιὰ μὴ Σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση καὶ συμβουλεύει τοὺς εργάτες καὶ τοὺς ἀγρότες νὰ δεχθοῦν τὴ διακυβέρνηση τῶν αὐτοκαλουμένων «δημοκρατῶν» μπουρζουάδων.

Η ΤΟΛΜΗ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒ. ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Στὴν ἴδια ἐρώτηση τὸ «Μπολσεβίκικο Κόμμα», πού σύντομα μετονομάσθη, μετὰ, «Κομμουνιστικὸ Κόμμα» ἀπαντᾷ διαφορετικὰ.

Συχνὰ λέγεται ὅτι τὸ Μπολσεβίκικο Κόμμα ὑπῆρξε ἑνα τολμηρὸ κόμμα. Ἀλλὰ ἡ τόλμη του δὲν πῆγε μόνον ἀπὸ τὸν ἐξαιρετικὸ χαρακτήρα τῶν ἀρχηγῶν του. Οἱ Λένιν, Τρότσκι, Σβέρτλωφ, Καμένεφ, Ζηνόβιεφ ἦσαν, βέβαια, δοκιμασμένοι ἐπαναστάτες. Ἀλλὰ ἀκόμη περισσότερο ἦσαν βέβαιοι γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς Σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης, καὶ αὐτὴ ἡ ἐπανάσταση γι' αὐτοὺς δὲν ἦταν ἄλλη παρὰ μὴ ἐπανάσταση πού θὰ ἐξελάσσαν πᾶνω σὲ διεθνῆς πλᾶνε.

Μήτε ὁ Λένιν μήτε ὁ Τρότσκι παρέβλεπαν τὸ 1917 τίς δυσκολίες πού θὰ προβάλλοντο σὲ ἑνα νέο σοσιαλιστικὸ καθεστῶς, σὲ μὴ καθυστερημένη χώρα, ὅπως ἡ Ρωσσία.

Ἀλλὰ προσφερόταν ἡ δυνατότητα νὰ δοθεῖ ἑνα χτύπημα ἱσχυρὸ στὸν Παγ-

κόσμιο Καπιταλισμὸ. Τόσο δυνατὸ πού θὰ ἀντιλαλοῦσε ὑπεράνω τοῦ ἱμπεριαλιστικοῦ μακελιῦ τοῦ 1914—18 ἡ φλογερὴ ἐκκλήρη τῶν Ρώσων κομμουνιστῶν. Ἡ προλεταριακὴ ἐπανάσταση στὴ Ρωσσία θὰ ἀνοίγε τὸ δρόμο γιὰ τὴν προλεταριακὴ ἐπανάσταση στὴν ὑπόλοιπη Εὐρώπη. Οἱ Ρώσοι εργάτες ἔπρεπε νὰ δείξουν τὸ δρόμο στοὺς Γερμανοὺς, Γάλλους, Ἀγγλοὺς καὶ Ἱταλοὺς εργάτες.

Ὅταν ὁ Λένιν καὶ Τρότσκι λέει: «Μέσα σὲ ὅλη τὴ Ρωσσία ἔχουμε τώρα Σοβιέτ» αὐτὰ τὰ Σοβιέτ, αὐτὲς οἱ ἐπιτροπὲς τῶν στρατιωτῶν, εργατῶν καὶ ἀγροτῶν ἐκλεγμένες ἀπὸ ὄλους τοὺς καταπιεζομένους, ἔχουν στὸ μέτωπο, στὰ βιομηχανικὰ κέντρα καὶ στὴν ὑπαίθρου τὴν ἐμπιστοσύνην ἐκείνων πού ἀντιπροσωπεύουν, καὶ πρέπει νὰ πάρουν ὅλη τὴν ἐξουσία» σκέφτονται: «τὸ παράδειγμα τῶν Σοβιέτ θὰ ἐξαπλωθεῖ παντοῦ στὴν Εὐρώπη. Παντοῦ οἱ εργάτες θὰ ἐπιβάλουν τὴν ἐξουσία τῶν ἐκλεγμένων ἐπιτροπῶν, τὴν νέα ἐξουσία τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας».

ΟΑΝ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΑ ΣΟΒΙΕΤ!

Νά, ὁ λόγος πού ὁ Λένιν καὶ οἱ ἄλλοι Μπολσεβίκοι ἀρχηγοὶ ἔκαναν τὴν τολμηρὴ αὐτὴ ἀπόπειρα. Ὅταν οἱ Μπολσεβίκοι παρέβλεσαν, τὸ Φλεβάρη τοῦ 1917, τὴ Ρωσικὴ μάχη στὴν ἐπίθεση γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας, πρόσβλεπαν, στὴν πραγματικότητα, στὴν ἐπέχταση τῆς ἐπανάστασής των στὶς τάξεις τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ πού προέλαυνε στὴ Ρωσσία.

Γι' αὐτὸ καὶ ρίχανε τὰ συνθήματά τους στὴ Ρωσσία—συνθήματα πού περιέκλειαν ὄλους τοὺς πόθους τῶν ἀγροτῶν γιὰ τὴ διανομὴ τῶν γαιῶν, ὅλη τὴν ὀργὴ τῶν στρατιωτῶν γιὰ ἑνα παράλογο πόλεμο, ὅλη τὴ θέληση τῆς εργατικῆς τάξης νὰ σταματήσει τὴν καπιταλιστικὴ ἐκμετάλλευση. Τὸ Μπολσεβίκικο Κόμμα ἔριξε τὸν περίφημο σύνθημα: «Ἡ γῆ στοὺς χωρικοὺς, τὰ ἐργαστήρια στοὺς εργάτες ἡ εἰρήνη στοὺς Στρατιώτες. Ὅλη ἡ ἐξουσία στὰ χέρια τῶν Σοβιέτ».

Καὶ ἡ ἐξουσία περιήλθε στὰ χέρια τῶν Σοβιέτ στίς 7 τοῦ Νοέμβρη τοῦ 1917, δταν συνήλθε ἡ Πανρωσικὴ Συνδιάσκεψη τῶν Σοβιέτ, ὅπου παρέστησαν ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ρωσικῶν Σοβιέτ, γιὰ νὰ πάρουν τὴν ἐξουσία. Καὶ εἶναι στίς 7 τοῦ Νοέμβρη τοῦ 1917 πού ἀνεκρῶχθη ἡ πρώτη Σοβιετικὴ Κυβέρνηση κάτω ἀπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ Λένιν.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΜΑΙΝΕΤΑΙ

Γρήγορα πραγματοποιήθηκαν οἱ πόθοι τῶν Ρώσων κομμουνιστῶν. Ἡ νέα Σοβιετικὴ Κυβέρνηση ἔπρεπε νὰ υπογράψει μὴ συνθήκη εἰρήνης μὲ τὴ Γερμανία. Ἀλλὰ στὴν Συνδιάσκεψη τοῦ Μπρέστ-Λιτόφσκ πρέπει νὰ ἀπευθυνθοῦν στὸ Γερμανὸν ἐργάτη—στρατιωτὴ ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν τῶν στρατηγῶν του. Ἡ ἀδελφοποίηση τῶν ἀντιμαχομένων στρατιωτῶν ἀρχίζει στὸ μέτωπο. Ὅταν τὸ Νοέμβρη τοῦ 1918 ἡ Γερμανικὴ ἐπανάσταση ἔσποξε καὶ σάρωνε τὸν Κάιζερ οἱ Γερμανοὶ στρατιῶτες ἐνθυ-

μοῦναν τὸ Ρωσικὸ παράδειγμα. Ἐπιτροπὲς ἱδρύονταν στὰ συντάγματα καὶ στὰ ἐργοστάσια. Τὰ δνόμαμα: Ρόζα Λούξεμπουργκ καὶ Κάρλ Λίμπνεχτ ἀντιλαλοῦν πλᾶϊ στὰ δνόματα: Λένιν καὶ Τρότσκι. Ἡ ἐπανάσταση ἐξαπλοῦται στὴν Αὐστρία καὶ Οὐγγαρία. Καὶ μέσα ἀκόμη στίς νικητρίες δυνάμεις ἀναφαίνονται σημεῖα ἐπαναστατικότητας. Γιὰ τοὺς Μπολσεβίκους ἡ δημιουργία τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ ἡ κατάληψη τῆς ἐξουσίας ἔχουν διεθνιστικὸ χαραχτήρα. Γι' αὐτὸ τὸ 1919 οἱ Ρώσοι μπολσεβίκοι ζητοῦν τὴ δημιουργία μὴς νέας Ἐπαναστατικῆς Διεθνούς.

ΑΠὸ ΤΟ ΛΕΝΙΝ ΣΤΟ ΣΤΑΛΙΝ

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη πέρασαν τώρα 30 χρόνια. Ἡ ἀευναμία τῶν νέων κομμουνιστῶν, πολλὲς φορές ἡ ἀνικανότητα νὰ ἐννοήσουν τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν ταχτική δὲν ἐπέτρεψαν στοὺς εργάτες τῆς Εὐρώπης νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς μεγάλης ἐπαναστατικῆς κρίσης τοῦ 1917—23. Ἀπὸ τότε ὁ χαραχτήρας τοῦ Ρωσικοῦ Κράτους ἄλλαξε. Ἀντίθετα μὲ τὴ θέληση τῶν Λένιν—Τρότσκι ἡ Ρωσικὴ ἐπανάσταση ἔμεινε ἡ μόνη νικηφόρα προλεταριακὴ ἐπανάσταση. Τὸ Σοβιετικὸ κράτος εὐρῶς ἀπομονωμένο, καὶ μέσα ἀκόμη σὲ ἡ Ρωσσία. Ἐνεκα τῆς καθυστέρησης ἀνεφύσαν οἱ βάσεις μὴς ἀκαθόριστης κοινωνίας. Ἀπὸ τὴ μὴ πλευρὰ τὰ ὠφέλη τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασης: ἡ ἐθνικοποίηση τῶν Τραπεζῶν καὶ Βιομηχανιῶν, ἡ κολлекτιβο-

ποίηση τῆς γῆς καὶ τὸ κρατικὸ μονοπώλιο στίς ἐξαγωγές» ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ μὴ καθυστερημένη μόρφωση καὶ τεχνικὴ, ἐπέτρεψαν σὲ μὴ κλίκα γραφεῖς κρατῶν νὰ ἐπιπλεύσει καὶ νὰ κυριαρχήσει στὴ χώρα, νὰ πάρει στὰ χέρια τῆς τέτοιες ἐξουσίες, πού νὰ πνίξει τὸ δημοκρατικὸ αἷσημα μέσα στὸ Κόμμα καὶ στὸ Κράτος.

Ἀπὸ τὸ Λένιν στὸ Στάλιν, εἶναι ἡ ἱστορία μὴς ἐπανάστασης πού νῆκε πού μισεῖται ἀπὸ τίς καπιταλιστικὲς χώρες, καὶ πού πρέπει νὰ μείνει ἀπομονωμένη μέσα στὰ σύνορα τῆς, νὰ ἀντιμετωπίσει ὅλα τὰ οικονομικά, πολιτικά καὶ κοινωνικά προβλήματά της.

Ἡ ἱστορία του Στάλιν, εἶναι ἡ ἱστορία τῶν κομμουνιστῶν ἀρχηγῶν πού ἐγκαταλείπουν σιγά-σιγά τὸ πρόγραμμα τῆς Προλεταριακῆς Ἐπανάστασης γιὰ ἑνα πρόγραμμα συμβιβασμοῦ μὲ τὴν Παγκόσμια Μπουρζουαζία.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ

30 χρόνια μετὰ τὸν Ὀκτώβρη τοῦ 1917 ἡ 4η Διεθνὴς ὑπερασπίζει τίς Μπολσεβίκικες ἰδέες πού εἶναι ἐμψυχωμένες μὲ τὴν ἴδια θέληση νὰ σπᾶσει παντοῦ τίς ἀλυσίδες τοῦ Καπιταλισμοῦ καὶ νὰ ἐπιτελέσει τὴν Νικηφόρα Σοσιαλιστικὴ Ἐπανάσταση.

Αὐτὴ ἡ ἐπανάσταση, πιδ ἀναγκαῖα σήμερα ἀπὸ κάθε ἄλλη στιγμή, πρέπει, γιὰ νὰ νικήσει, νὰ καθοδηγηθεῖ ἀπὸ ἑνα κόμμα πού δὲν θὰ φοβηθεῖ νὰ συνεχίσει τίς παραδόσεις τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Τρότσκι. Εἶναι τὸ καθῆκον ὅλων τῶν ἐπαναστατῶν εργατῶν νὰ ἐνδυναμώσουν τίς γραμμὲς τῆς 4ης Διεθνούς γιὰ νὰ συντελεσθεῖ τὸ ἔργο πού ἀρχισε τὸν Ὀκτώβρη τοῦ 1917, γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ ἀνθρώπινος πολιτισμὸς πού ἀπειλεῖται αὐτὴ τὴ στιγμή ἀπὸ τὴν Καπιταλιστικὴ Βαρβαρότητα.

Σ. ΡΟΣΙΑΛ